

Výroční zpráva kmene Vlků z Velkých Pavlovic za rok 2022

Kmen Vlků vznikl ve Velkých Pavlovicích v srpnu 1970. V únoru 1990 jsme byli u obnovení Ligy lesní moudrosti na Albertově i později na Malém Waldenu. Příslušníci kmene žijí na několika místech na Moravě. Část příslušníků kmene je stále registrovaná v Lize lesní moudrosti. Aktivním životem v duchu lesní moudrosti i s plněním Orlich per se zabývají všichni příslušníci kmene.

Sídlo dětské části kmene je na Ekocentru Trkmanka ve Velkých Pavlovicích. Na pravidelných schůzkách se scházíme jedenkrát týdně. Schůzka trvá tři hodiny. Jednu hodinu se zabýváme intenzivním pohybem. Druhou hodinu věnujeme myslící ruce (rukodělným výrobkům). A třetí hodinu věnujeme přírodovědě i historii a rovněž plánování víkendových aktivit. Víkendové aktivity (nejméně jedna za měsíc) se skládají z táboření, výletů či putování, brigád na ochranu přírody, ale třeba i soutěží jako je náš Zimní závod hlídek nebo aktivní speleologie.

Náčelník kmene - Pavel Vystrčil – Křofc z Brodu

Ohnivec kmene – Lukáš Frankota – Finky z Brodu

Strážce wampumu – Jaroslav Kašpárek – Jareček ze Severní Georgie

Písmák kmene – Ema Petrásková Sysel z Brodu

Náčelníky rodů jsou Starý vlk z Jelení hory (náčelník kmenové ÚROP), Mertin ze severní Georgie, Markéta z Ostrůvku, Křofc z Brodu, Zvírátko z Červenočerných

Schůzky v lednu jsou ve znamení rukodělných prací. Taky se věnujeme posilování. Balení batohů, pořizování vhodné výstroje i pochodovým zvykům. Taky se v průběhu „třetí hodiny“ učíme o jeskyních a jejich útvarech, vzniku a pravidlech pohybu v nich. To jsme pak zúročili na výpravě do Moravského krasu při prolézání jeskyní Holštejnka, Spojovací, Diakláská aj.

V únoru se zabýváme vedle pohybových her uzlování a taky lukostřelbě. Učíme se o listnatých stromech i o jehličnanech a využití jejich dřeva, kůry lýka, jehličí i šišek, šištic a plodů. Mozky si cvičíme při šífrách i Kimově hře. O savcích se všichni dozvíme něco nového při návštěvě malé, ale o to lepší, |ZOO v Sedleci u Mikulova. To vše při výpravě na Římský most.

Březen začíná tradičním Zimním závodem hlídek, kde využijeme své znalosti z orientace v neznámém terénu. Pochod podle slovního popisu i podle mapy (různé úseky). Poznáváme listnaté stromy, luštíme šífry, poznáváme vesnice v okolí města Velké Pavlovice, vážeme uzly, střílíme z luku na terče, potýkáme se s otázkami z historie kmene Vlků, tok říčky Trkmanky zdolávají hlídky na lanovce. Na přeživší čeká v cíli oheň, čaj, opečené maso a spousta povídání o čerstvých zážitcích.

V dubnu nás čekala brigáda na úklid okolí našeho města. A taky víkendové táboření ve vinicích. Na schůzkách probíhají ve sportovní hodině turnaje družinek ve fotbálku, talířovce, házené, ragbíčku. Učíme se o ovocných stromech a keřích. Poznáváme květy, ale i dobu kvetení a vývoj plodů a též vývoj dřevin.

V květnu je spousta práce v zahradách i na polích. Na schůzkách cvičíme jízdu zručnosti na kolech a intenzivně cvičíme sebeobranu. Pokračujeme v poznávání listnatých stromů. Povídáme si o Orlich perech stoupání na horu i šerpě poct. Shodli jsme se na tom, že budeme dál používat šerpy poct stejné jako byly ty před téměř sto lety. Mnoho mladých Vlků si šerpu poct vyrábí v rukodělné části schůzky.

Červen je měsíc se spoustou práce ve vinicích a sadech a taky zaměřený na přípravu letního táboření. Výprava na kmenovou louku s výrobou nových týpiovek a přípravou tábořiště. Na schůzkách pozorujeme život v okolí rybníků, zabýváme se hmyzími hotely, Provedly jsme pochod na Dolní Moravu s prohlídkou Sokolího hradu (dnešní Rakousko).

Na přelomu července a srpna opět táboříme šestnáct dnů na milované louce na svojí už **XXXIII. Letní expedice Vlků**. Táboření v týpích i zubřících. Ústředním tématem celotáborové hry, která probíhala hlavně v prvním týdnu byla Říše boha slunce pojednávající o zaniklé civilizaci Inků. Nejdříve se účastníci hry dozvěděli o historii Incké říše a rozdělili se do 3 mezi sebou soutěžících družinek. Večer k nim pak promluvil sám velký bůh Stvořitel Slunce Viracocha. Toho představoval Medvěd, který celou letošní hru perfektně zpracoval a připravil. Ve staré legendě osvětlil vznik říše. Tím byla hra odstartována. Druhý den se již všechno rozběhlo naplno. Nejdříve museli družinky najít v okolí ústřížky zprávy a složit z nich pověst o osidlování říše Inků. Poté si ze dřeva za pomoci temperových

barev zhotovili symbol každé družinky Slunce. Další den jsme se všichni společně vydali na výlet k 8 km vzdálenému rybníku Suchý, kde se kromě koupání uskutečnila další etapa, při které se při vzájemném pozorování seznámily s barvou očí všech spolubojovníků a soupeřů ve hře Krásní lidé. A následující dny se už na hráče valil jeden úkol za druhým. Viracocha opět přednesl další legendu o jezeře TITICACA, a inspiroval další hry: skládání mapy jezera z ústřížků opět nalezených nedaleko tábora, štafetový závod družinek po plovoucích ostrovech vytvořených lidem z kmene Uru na jezeře, lov ryb za pomoci vyrobených oštěpů, a nakonec i hledání keramických střepů v okolí jezera, ze kterých pak družinky slepily celou nádobu. Poté došlo i na vzdálené setkání s mimozemskou civilizací, to když na náhorní plošině Nazca objevovali tajemné obrazce. Seznámili se i z KIPU, což bylo jakési uzlové písmo, které sloužilo Inkům k hlavně k počítání lidí, zásob v sýpkách, velikosti armády, počtu jednotlivých zbraní apod. Zahráli si i na bojovného Inku, když si vyrobily tradiční zbraň používanou v tehdejší době, prak. S ním jsme soutěžili při sestřelování plechovek na improvizované střelnici. Her bylo ještě více, všechny byly bodovány a na konci hry uskutečnilo slavnostní vyhlášení výsledků.

Konec prvního týdne pak završil sobotní výroční Sněm kmene Vlků. Letos se jej zúčastnilo více než šedesát mladých i dávno dospělých příslušníků kmene. Volili jsme nové náčelnictvo. Přijímali několik nových členů. Přiznávali jsme si Orlí pera za vykonané činy. Sára Suská byla pasována do lesního titulu Sagamor. Dlouho jsme probírali a plánovali program na další rok i hodnotili co se nám za ten minulý podařilo. Nakonec přišly ke slovu kytary a zpěv. Kdo byl unavený, odešel spát a ani neslyšel večerní píseň.

Druhý týden tábora, je zaměřen více na Lesní školu woodcraftu a plnění orlích per podle Svitku březové kůry. Letošní Lesní škola upřela pozornost hlavně na listnaté stromy, na oheň křesadlem a také na práci s kůží a dřevem. Najít a připravit troudu i rozdělat oheň křesadlem učí mladé Vlky Broněk. V rámci plnění úkolů ze Svitku březové kůry sledujeme Perseidy, vyskvňujeme králíka, vyrábíme nové táborové lavice a kozu na řezání dřeva. Z kůže vyrábíme pouzdra na nože i na sekyry. Sijeme peněženky z kůže. Pořizujeme si sadu otisků listů, čímž se je učíme lépe znát. Šimon Bank získal orlí pero za deset shybů. Saša Sobotka zase ohromil, když s malým časovým odstupem získal orlí pera za dvacet čtyři a chvíli na to, za třicet perfektních kliků. Vyrábíme pochodně z přírodního materiálu. Někdo získal uznání za přemet stranou, někdo za vaření. Dvakrát nás navštívil majitel louky. Pokaždé přinesl své oblíbené ukulele a předvedl parádní koncert trampských písní.

Proběhla i dvoudenní výprava do Moravského krasu. V rámci této výpravy jsme v plné polní první den šli z tábora přes Benešov, kolem meteorologického radaru na Skalce, kolem rybníka u Skelné huti, kde jsme se osvěžili koupelí. Přes obec Vysočany do Holštejna. Zde jsme si v restauraci pod hradem dali pozdní oběd. A svou pouť jsme po 18 kilometrech ukončili na základě našich kamarádů jeskyňářů. Tentokrát jsme vzhledem k pěknému počasí nevyužili ubytování v chatě, ale rozhodli jsme se k přespaní pod širákem. Předtím ještě následovala krátká prohlídka okolí a opékání špekáčků k večeři. Ráno jsme se po snídani přesunuli do nedalekého Sloupu. Po prohlídce Sloupsko-Šošuvských jeskyní odjíždíme autobusem do Benešova. Odtud jdeme zpět do tábora, kde nám místní poustevník a hlídač tábora Starý Vlk naservíroval hutnou a chutnou polévku k obědu. Po tomto výletě nám zbývaly do konce expedice už pouhé dva dny. Mezi hrami a ostatní činností již pomalu připravujeme balení tábora. A je tu neděle ráno. Po snídani začínáme intenzivně balit. Dáme si ještě poslední jídlo. Naložíme všechno vybavení na expediční vozidla a opouštíme oblíbené tábořiště.

Od samého začátku **září** se opět scházíme v klubovně na zámečku ve Velkých Pavlovicích ve své klubovně. Nově přichozích učíme pochodové zvyky i zvyky na schůzkách. Dokončujeme rozpracované výrobky z jara. Hrajeme sportovní hry a koukáme na rozdíly ve výkonech našich těl. Taky zjišťujeme, co víme o ovocných stromech a keřích při sklizni ovoce. Vydáváme se na dlouhou cestu do Valtic na Stezku bosou nohou

V říjnu si skládáme KPZ, střílíme na schůzkách z luku. Učíme se o listnatých stromech, učíme se o Moravě v nynějších hranicích. V rukodělné části vyrábíme krabice s víkem (kdo je ještě nemá) a taky korálkujeme. Říjnový vandr vedl do Žďáru nad Sázavou k Pilské nádrži, ke starým hamrům v okolí i na hranici Čech a Moravy.

Listopad proběhl ve znamení výrobků z kůže, Učíme se na schůzkách o savcích a jejich zvycích. Pozorujeme kolik jich v okolí Velkých Pavlovic žije. Sestavujeme kalendář na příští rok. Povídáme si o Svitku březové kůry. Pečeme rohlíky i jiné pečivo a učíme se vařit polévky. Populární jsou Kimona hra i Setonova hra.

Na schůzkách v **prosinci** pokračujeme v pozorování savců i jejich poznávání v přírodě i ZOO koutku na Ekocentru. Taky pokračujeme ve výuce vaření. Rok jsme zakončili celodenní slavností s hrami pro děti i dospělé z řad Vlků i rodičů.

Kmen Vlků žije.

Zapsal: Starý vlk z Jelení hory
Náčelník ROP kmene Vlků

..